

[Skrumsager Skau]

modvirker det stigende afgiftsniveau Venstres stærke ønske om at fremme den private pensionsopsparring.

Jeg tror, at en vedtagelse af lovforslaget vil medføre en ny stigning i de private pensionsordninger. Det er både samfundsgavnligt og også til gavn for dem, som tegner disse pensionsordninger.

Vi vil også gerne være med til at løse de samspilsproblemer, som hr. Lykketoft omtaler. Det er uretfærdigt, at en pensionist over 67 år – efter de opgørelser, vi har fået – som har en renteindtægt ved siden af på 20.000 kr. til forskel fra en, der har 50.000 kr. – altså et plus på 30.000 kr. – kun har 246 kr. mere end den anden. Det problem må vi have løst, for på den måde fremmer vi ikke opsparringen. Vi kan jo også se, at mange af de pensionister, som er i den situation, bruger pengene noget ufornuftigt, fordi man på socialkontorerne får at vide: jamen så længe I har den renteindtægt, kan I ikke få de og de sociale ydelser. Det må vi have ændret, og regeringen har jo også udarbejdet forslag om en væsentlig lempelse i forhold til nu.

Med disse ord kan Venstre tilslutte sig det foreliggende lovforslag, og vi anbefaler en hurtig udvalgsbehandling.

Thoft (SF):

Debatten her i dag har jo allerede vist, at jeg havde ret, da jeg kritiserede ministerens forslag for dets elendige bemærkninger.

Vi får en pudsig debat, hvor hr. Collet og hr. Skrumsager Skau taler om en klar lempelse af realrenteafgiften, og hr. Lykketoft giver udtryk for, at der nok er tale om en provenuneutral udvikling, endda med en positiv tendens, mens der efter mine regnestykker er tale om en klar skærpeelse.

Hvad er rigtigt? Det var rart, om vi havde haft nogle beregninger og nogle forventninger om nogle beregninger, inden vi havde startet debatten.

Den høje realrenteafgift, vi har i øjeblikket, er resultatet af helt ekstreme forhold, nemlig først en periode med en usædvanlig høj rente på helt op til 22 pct. og herefter en periode med en inflation på noget nær nul.

Så vidt jeg kan se, vil de nye regler i forslaget, under forudsætning af at inflationen fremover kommer til at overstige 2 pct., give et positivt provenu. Det er rigtigt, at i 1988

vil der være et provenutab, men i de efterfølgende år vil der være et positivt provenu af størrelsesordenen 5 mia. kr. i 1989 og 1990 sammenlagt og yderligere et provenu i årene derefter.

Der sættes altså efter vore beregninger ca. 3 mia. kr. til mod med sikkerhed at få 5 mia. kr. i 1989 og 1990 og med stor sandsynlighed et merprovenu i de efterfølgende år.

Ser vi på inflationen i 1987 fra nytår og til dato, kommer inflationen også i 1987 op over nulpunktsgrensen.

Det er ligeledes helt fint, synes jeg, at man i år med en ekstremt lav inflation, som regeringen i øvrigt ikke har æren af, men som skyldes dollarfald og olieprisfald, overgår til en 3-årig beregning, for det betyder nemlig, at dette ekstremt lave år medregnes tre gange i stedet for kun to.

Men overstiger inflationen de nævnte 2 pct., får maksimumsgrensen, så vidt jeg kan se, heller ikke nogen som helst indflydelse ud over i 1988.

Jeg bemærkede, at hr. Collet talte om deflation. Det må være hans positive forventninger til arbejderflertallet, som løber af med ham, for ellers skal vi dog forestille os ganske ekstreme situationer for at få deflation.

SF kan ikke rose regeringen nok for lovforslaget – det gælder dog ikke bemærkningerne til det, for de er, som jeg sagde, elendige – som i sin karakter betyder en klar forhøjelse af realrenteafgiften.

I det hele taget er vi rimelig taknemlige for regeringens resultater på dette område. Det var også regeringen, der indførte realrenteafgiften, og det skal den såmænd heller ikke have utak for.

Det kan godt undre, at forsikringsbranchen har været så spagfærdig i sin kritik af lovforslaget; det kan jeg kun se som et udtryk for, at det er lykkedes regeringen at få lukket kæften på branchen og dens helt utrolig usaglige agitation. Og nu da forslaget ligger færdigt, tør branchen ikke fortælle, hvor elendigt resultatet er, af angst for, at folk ophører med at indskyde på ordningerne. Den tør ikke fortælle, at rent faktisk kommer pensionsindskyderne af med yderligere afgifter. Det kan da godt være, at man ved at føre en lav profil kan bilde nogle ind, at realrenteafgiften falder, sådan som også hr. Fogh Rasmussen forsøgte det i går med en presse-